

SOJUSZ

na rzecz ochrony dzieci w działaniach humanitarnych

PODSUMOWANIE

MINIMALNE STANDARDY
OCHRONY **D**ZIECI
W DZIAŁANIACH HUMANITARNYCH

Humanitarian
Standards
Partnership

2019 Edition

Sojusz na rzecz ochrony dzieci w działaniach humanitarnych (The Alliance for Child Protection in Humanitarian Action) (Sojusz) to globalna sieć agencji operacyjnych, instytucji akademickich, decydentów, darczyńców i praktyków. Jego misją jest wspieranie wysiłków podmiotów humanitarnych w celu osiągnięcia wysokiej jakości i skutecznych interwencji w zakresie ochrony dzieci zarówno w środowiskach uchodźców, jak i innych. Sojusz osiąga to przede wszystkim poprzez ułatwianie współpracy między agencjami w zakresie ochrony dzieci oraz tworzenie standardów i narzędzi technicznych.

Sojusz wyobraża sobie świat, w którym dzieci chroni się przed wykorzystywaniem, zaniedbaniem, wyzyskiwaniem i przemocą we wszystkich kryzysach humanitarnych.

[https:// alliancecpa.org](https://alliancecpa.org)

Jest to wersja podsumowująca wydany w 2019 r. podręcznik *Minimalne standardy ochrony dzieci w działaniach humanitarnych (Minimum Standards for Child Protection in Humanitarian Action, CPMS)*. Wszystkie zasady i standardy w wersji elektronicznej tego podsumowania są połączone hiperłączami do pełnego podręcznika.

Aby uzyskać więcej informacji lub wsparcie, prosimy o kontakt z Sojuszem na rzecz ochrony dzieci w działaniach humanitarnych cpms.wg@alliancecpa.org.

Sugerowane cytowanie: The Alliance for Child Protection in Humanitarian Action, *Summary - Minimum Standards for Child Protection in Humanitarian Action*, 2019 Edition, 2020.

Polskie wydanie *Minimalnych standardów ochrony dzieci w działaniach humanitarnych* zostało opublikowane przez Plan International Poland w Warszawie w 2024 roku. Jest to tłumaczenie z angielskiego wydania *Minimum Standards for Child Protection in Humanitarian Action* autorstwa Grupy Roboczej ds. Ochrony Dzieci (obecnie „Sojusz na rzecz ochrony dzieci w działaniach humanitarnych”), opublikowanego w 2019 roku. Tłumaczenie zostało zainicjowane i podjęte przez Plan International Poland. Zatwierdzone tłumaczenia podręcznika można znaleźć na stronie www.alliancecpa.org.

WSTĘP

Ochrona dzieci jest prewencją i reakcją na wykorzystywanie, zaniedbanie, wyzyskiwanie i przemoc wobec dzieci. Efektywna ochrona dzieci bazuje na istniejących zdolnościach i wzmocnionym przygotowaniu zanim kryzys się pojawi. Podczas kryzysów humanitarnych terminowe interwencje wspierają zdrowie psychiczne i emocjonalne, godność i dobrostan dzieci, rodzin i społeczności.

Ochrona dzieci ratuje życie

Ochrona dzieci w działaniach humanitarnych obejmuje konkretne działania prowadzone przez lokalne, krajowe i międzynarodowe podmioty zajmujące się ochroną dzieci. Obejmuje także wysiłki podmiotów nie zajmujących się ochroną dzieci, którzy starają się zapobiegać i reagować na wykorzystywanie, zaniedbanie, wyzyskiwanie i przemoc wobec dzieci w działaniach humanitarnych zarówno przez główne, jak i zintegrowane programy.

Dotknięte populacje, z definicji, są w pewnym stopniu narażone na ryzyko związane z kryzysem. Dzieci - dziewczęta i chłopcy poniżej 18 roku życia - stają w obliczu dodatkowy i konkretnych zagrożeń. Podmioty humanitarne zawsze powinny ocenić dobrostan dzieci, które:

- Pozostają bez opieki i są oddzielone od opiekunów;
- Mają intelektualne i fizyczne niepełnosprawności;
- Są w związku małżeńskim i/lub są rodzicami;
- Samodzielnie prowadzą gospodarstwa domowe;
- Doświadczyły przemocy seksualnej;
- Zostały zwerbowane przez siły zbrojne lub grupy zbrojne bądź są z nimi powiązane;
- Identyfikują się jako lesbijki, geje, osoby biseksualne, transpłciowe lub interseksualne; i
- Mieszkają i pracują na ulicy.

O MINIMALNYCH STANDARDACH OCHRONY DZIECI W DZIAŁANIACH HUMANITARNYCH (CPMS)

CEL CPMS

CPMS opracowano, aby wspierać wszystkie podmioty humanitarne we wzmacnianiu ochrony dzieci w ich pracy poprzez:

- Ustanowienie wspólnych zasad pomiędzy osobami pracującymi w dziedzinie ochrony dzieci;
- Wzmocnienie koordynacji między podmiotami humanitarnymi;
- Poprawa jakości i odpowiedzialności programów ochrony dzieci oraz ich wpływu na dzieci;
- Zdefiniowanie pola zawodowego ochrony dziecka w akcji humanitarnej;
- Zapewnienie syntezy dobrych praktyk i dotychczasowej wiedzy;
- Wzmocnienie rzecznictwa i komunikacji na temat zagrożeń, potrzeb i reakcji w zakresie ochrony dzieci.

STRUKTURA CPMS

Każdy standard ma tę samą strukturę:

- **Wprowadzenie:** Ogólne informacje na dany temat.
- **Standard:** Jedno zdanie podsumowujące, w jaki sposób ten obszar może chronić dzieci w działaniach humanitarnych.
- **Kluczowe działania:** Sugerowane działania w zakresie gotowości, zapobiegania i reagowania, które pomogą spełnić każdy standard.
- **Pomiar:** Wskaźniki, cele i wytyczne dotyczące pomiaru postępu w stosunku do standardu.
- **Wytyczne:** Kwestie priorytetowe, względy etyczne lub luki w wiedzy związane z normą.
- **Referencje:** Dokumenty zawierające wytyczne i narzędzia służące realizacji kluczowych działań.
- **Ikony:** Symbole podkreślające kluczowe tematy, takie jak przesiedlenia i zapobieganie.

Dodatkowe zasoby, wskaźniki i rozszerzony glosariusz znajdziesz w załącznikach internetowych: www.alliancecpha.org/en/series-of-child-protectionmaterials/2019-edition-cpms

EDYCJA CPMS Z 2019 ROKU

PROCES REWIZJI

1 100 SKONSULTOWANYCH
UCZESTNIKÓW
(WŁĄCZAJĄC DZIECI)

1 900 SAMODZIELNYCH
WSPÓŁPRACOWNIKÓW

REPREZENTACJE
82 KRAJÓW
I 85 AGENCJI

28 STANDARDÓW
I 10 ZASAD

24 MIESIĄCE

TO WYDANIE WZMACNIA:

- Kluczowe działania, wytyczne i wskaźniki poprzez wykorzystanie najnowszych danych i dobrych praktyk;
- Rola lokalnych podmiotów i społeczności w ochronie dzieci;
- Odpowiedzialność wobec dzieci;
- Kontekst uchodźców, wysiedleń i migrantów;
- Sytuacje związane z chorobami zakaźnymi;
- Zapobieganie szkodom związanym z ochroną dzieci;
- Kwestie przekrojowe, takie jak płeć, młodzież i względy środowiskowe; oraz kwestie środowiskowe; oraz
- Integracja i współpraca z innymi sektorami;
- Kompleksowe, mierzalne i realistyczne wskaźniki.

CPMS I INNE WYTYCZNE

CPMS opierają się na międzynarodowych ramach prawnych, które obejmują międzynarodowe prawo dotyczące praw człowieka, prawo humanitarne i prawo dotyczące uchodźców. Konwencja ONZ o prawach dziecka (CRC) jest głównym instrumentem praw człowieka, na którym opierają się CPMS

CPMS są ściśle powiązane z innymi standardami humanitarnymi w ramach Partnerstwa na rzecz Standardów Humanitarnych (HSP). Stan na 2019 r. obejmował siedem standardów humanitarnych, w tym Podręcznik Sfery i Minimalne Standardy Edukacji (INEE). Członkowie HSP współpracują w celu promowania jakości i odpowiedzialności w działaniach humanitarnych. *CPMS* opiera się również na Karcie Humanitarnej i Podstawowym Standardzie Humanitarnym.

***CPMS* W KONTEKŚCIE**

Standardy te muszą zostać dostosowane lub „skontekstualizowane” do odpowiedniego kontekstu. Niektóre kluczowe działania mogą zostać priorytetowo potraktowane lub dodane nowe. Wytyczne i wskaźniki mogą zostać zmodyfikowane, aby odzwierciedlić kontekst lub umożliwić podejście etapowe.

CPMS może być wykorzystywany na poziomie agencji i między agencjami do:

- Planowania i kalkulacji kosztów interwencji humanitarnych;
- Ustanowienia wspólnych oczekiwań dotyczących jakości usług ochrony dzieci w różnych sektorach;
- Ustanowienia wspólnych zasad między różnymi podmiotami, np. w ramach mechanizmu koordynacji ochrony dzieci;
- Monitorowania i oceniać jakość i skuteczność interwencji humanitarnych;
- Wprowadzania i szkolenia personelu lub partnerów;
- Opracowywania planów gotowości; oraz
- Promowania kwestii i zasobów związanych z ochroną dzieci.

ZAGADNIENIA PRZEKROJOWE DLA *CPMS*

W *CPMS* celowo uwzględniono wiele kwestii przekrojowych, które powinny być brane pod uwagę we wszystkich interwencjach mających na celu ochronę dzieci w ramach działań humanitarnych. Obejmują one:

- Cechy dzieci i czynniki ryzyka związane z płcią, wczesnym dzieciństwem, okresem dojrzewania, niepełnosprawnością itp;
- Interwencje takie jak pomoc pieniężna i bony, programowanie mobilne i rejestracja ludności;
- Kluczowe zagrożenia dla ochrony związane z handlem ludźmi, środowiskiem i epidemiami chorób zakaźnych;
- Szczególne obawy dotyczące środowisk miejskich, uchodźców, przesiedleńców wewnętrznych i migrantów; oraz
- Prewencyjne podejścia do ochrony dzieci.

ZASADY

Dziesięć zasad przedstawionych w CPMS jest kluczem do pełnego zastosowania i osiągnięcia standardów. Powinny one stanowić podstawę każdego naszego działania.

- Przetrawianie i rozwój
- Niedyskryminacja i inkluzja
- Udział dzieci
- Najlepiej pojęty interes dziecka
- Zwiększanie bezpieczeństwa, godności praw człowieka oraz zapobieganie dalszej krzywdzie
- Zapewnienie ludziom dostępu do bezstronnej pomocy w zależności od potrzeb i bez dyskryminacji
- Pomoc ludziom w przezwyciężeniu fizycznych i psychicznych skutków grożącej lub rzeczywistej przemocy, przymusu lub celowego pozbawienia praw
- Wsparcie ludzi w egzekwowaniu ich praw
- Wzmocnienie systemów ochrony dzieci
- Wzmacnianie rezyliencji dzieci w działaniach humanitarnych

ZASADY Z „KONWENCJI O PRAWACH DZIECKA” (CRC)

1. Przetrawianie i rozwój:

Podmioty humanitarne muszą brać pod uwagę wpływ kontekstu humanitarnego i reakcji na (a) realizację prawa dzieci do życia oraz (b) na rozwój fizyczny, psychiczny, emocjonalny, społeczny i duchowy dzieci.

2. Niedyskryminacja i inkluzja:

Podmioty humanitarne muszą proaktywnie identyfikować i zajmować się przyczynami i wzorcami dyskryminacji i wykluczenia oraz opowiadać się za dostępem do systemów ochrony dzieci dla wszystkich dzieci.

3. Udział dzieci:

Pracownicy humanitarni muszą zapewnić dzieciom czas i przestrzeń do znaczącego udziału we wszystkich decyzjach związanych z gotowością i reagowaniem na sytuacje kryzysowe.

4. Najlepiej pojęty interes dziecka:

We wszystkich działaniach lub decyzjach, które ich dotyczą, zarówno w sferze publicznej, jak i prywatnej, należy oceniać i uwzględniać najlepiej pojęty interes dziecka.

ZASADY Z PODRĘCZNIKA SFERY

5. Zwiększenie bezpieczeństwa, godności i praw człowieka oraz zapobieganie dalszej krzywdzie:

Pomoc humanitarna musi być świadczona w sposób, który zmniejsza ryzyko, na jakie mogą być narażone dzieci i ich rodziny, a jednocześnie zaspokaja ich potrzeby w poszanowaniem ich godności.

6. Zapewnienie ludziom dostępu do bezstronnej pomocy w zależności od potrzeb i bez dyskryminacji:

Pracownicy humanitarni muszą stosować zasady humanitarne i odpowiednie przepisy prawa, aby kwestionować wszelkie działania, które celowo pozbawiają dzieci i ich rodziny ich podstawowych potrzeb.

7. Pomoc ludziom w przewyżczeniu fizycznych i psychicznych skutków grożącej lub rzeczywistej przemocy, przymusu lub celowego pozbawienia praw:

Wszystkie reakcje w zakresie ochrony dzieci (i podmioty) powinny dążyć do zwiększenia bezpieczeństwa dzieci, ułatwienia dzieciom i rodzinom własnych wysiłków na rzecz zachowania bezpieczeństwa oraz zmniejszenia narażenia dzieci na ryzyko.

8. Wsparcie ludzi w egzekwowaniu ich praw:

Podmioty humanitarne muszą opowiadać się za poszanowaniem praw dzieci i przestrzeganiem prawa międzynarodowego, które wspiera środowisko ochronne.

ZASADY SPECYFICZNE DLA *CMPS*

9. Wzmocnienie systemów ochrony dzieci:

Należy wzmocnić przepisy, instytucje, zdolności i inne elementy systemów ochrony dzieci, aby dostosować je do zmieniającej się sytuacji politycznej i kryzysowej.

10. Wzmocnianie rezyliencji dzieci w działaniach humanitarnych:

Programowanie powinno opierać się na mocnych stronach dzieci, zmniejszając ryzyko i wspierając pozytywne relacje między dziećmi, rodzinami i społecznościami.

FILAR 1: STANDARDY ZAPEWNIAJĄCE WYSOKIEJ JAKOŚCI REAKCJĘ W ZAKRESIE OCHRONY DZIECI

Standardy od pierwszego do szóstego zapewniają spojrzenie zorientowane na ochronę dzieci w odniesieniu do kluczowych elementów programowania we wszystkich kontekstach humanitarnych. Nie zastępują one istniejących polityk i narzędzi dotyczących tych tematów.

- Koordynacja,
- zasoby ludzkie,
- komunikacja i rzecznictwo,
- zarządzanie cyklem programowym,
- zarządzanie informacjami, oraz
- monitorowanie ochrony dzieci

są bezpośrednio związane z *Podstawowym Standardem Humanitarnym dotyczącym Jakości i Odpowiedzialności (CHS)*. Zapewnienie jakości w tych sześciu obszarach ma zasadnicze znaczenie dla wszystkich działań związanych z gotowością i reagowaniem w zakresie ochrony dzieci.

Podobnie jak w przypadku wszystkich standardów w tym podręczniku, zasady CPMS opisane w poprzednim rozdziale muszą być przestrzegane i brane pod uwagę przy wdrażaniu tych standardów.

STANDARD 1: KOORDYNACJA

Instytucje rządowe, organizacje humanitarne, organizacje społeczeństwa obywatelskiego i ludność dotknięta sytuacją kryzysową koordynują działania mające na celu ochronę wszystkich dotkniętych dzieci w szybki i skuteczny sposób.

Koordinacja poprawia skuteczność i wydajność działań humanitarnych. Systemy koordynacji mają takie same cele w każdej sytuacji, ale ich struktura zmienia się w zależności od konkretnego kryzysu, charakterystyki dotkniętej nim populacji i zdolności rządu do rozwiązywania problemów związanych z ochroną. Standard odnosi się zarówno do liderów grup koordynacyjnych, jak i ich członków.

STANDARD 2: ZASOBY LUDZKIE

Usługi w zakresie ochrony dzieci świadczą pracownicy i współpracownicy, którzy posiadają udokumentowane kompetencje w swoich obszarach pracy. Osoby te kierują się procesami i zasadami dotyczącymi zasobów ludzkich, które promują sprawiedliwe warunki pracy i środki mające na celu ochronę dzieci przed złym traktowaniem przez pracowników organizacji humanitarnych.

Agencje humanitarne powinny zapewnić, że wszystkie osoby świadczące usługi ochrony dzieci w ramach akcji humanitarnych rozwijają umiejętności i wiedzę specjalistyczną potrzebną do wykonywania swojej pracy oraz że wszystkie dzieci i członkowie społeczności są chronieni poprzez przestrzeganie zasad i procedur. Uznaje, że pracownicy potrzebują wsparcia, aby skutecznie wykonywać swoją pracę.

STANDARD 3: KOMUNIKACJA I RZECZNICTWO

Kwestie ochrony dzieci promuje i komunikuje się z poszanowaniem godności, najlepiej pojętego interesu i bezpieczeństwa dzieci.

Skuteczna komunikacja i rzecznictwo - włączając tekst, obrazy, nagrania audio, video i inne kanały - może wspierać ekspresję dzieci, ochronę i poczucie sprawczości/ wzmocnienie pozycji dzieci. Komunikacja i rzecznictwo w kontekście pomocy humanitarnej powinny dążyć do wywarcia wpływu i pociągnięcia do odpowiedzialności wszystkich podmiotów zobowiązanych i posiadaczy praw. Przed rozpoczęciem działań komunikacyjnych i rzeczniczych należy przeprowadzić ocenę ryzyka, aby zidentyfikować i złagodzić wszelkie potencjalne negatywne skutki dla dzieci, rodzin i społeczności.

STANDARD 4: ZARZĄDZANIE CYKLEM PROGRAMOWYM

Wszystkie działania na rzecz ochrony dzieci są projektowane, planowane, zarządzane, monitorowane i oceniane przy użyciu ustrukturyzowanej metodologii opierającej się na istniejących możliwościach i zasobach, które uwzględniają zmieniające się zagrożenia i potrzeby w zakresie ochrony dzieci oraz są stale aktualizowane w oparciu o najnowszą wiedzę.

Zarządzanie cyklem programowym jest cyklicznym procesem projektowania, planowania, zarządzania, monitorowania i ewaluacji programów. Niniejszy standard kładzie nacisk na ochronę dzieci w zarządzaniu cyklem programowym poprzez uwzględnienie kwestii związanych z rozwojem dzieci i prawami dziecka w działaniach humanitarnych.

STANDARD 5: ZARZĄDZANIE INFORMACJAMI

Aktualne informacje niezbędne do działań na rzecz ochrony dzieci są gromadzone, przetwarzane/ analizowane i udostępniane zgodnie z międzynarodowymi zasadami ochrony dzieci oraz z pełnym poszanowaniem poufności, ochrony danych i protokołów wymiany informacji.

W stosownych przypadkach informacje powinny być udostępniane odpowiednim podmiotom w celu wzmocnienia koordynacji, informowania o strategicznych procesach decyzyjnych i wspierania rzecznictwa. Informacje powinny być gromadzone i udostępniane wyłącznie zgodnie z solidnymi, kontekstowymi protokołami ochrony danych i udostępniania informacji oraz za świadomą zgodą/ akceptacją dzieci i rodziców lub opiekunów.

STANDARD 6: MONITOROWANIE OCHRONY DZIECI

Obiektywne i aktualne dane i informacje na temat zagrożeń związanych z ochroną dzieci są gromadzone, zarządzane, analizowane i wykorzystywane w sposób zgodny z zasadami, bezpieczny i oparty na współpracy, aby umożliwić opartą na dowodach prewencję i reakcję.

Monitorowanie ochrony dzieci odnosi się do regularnego i systematycznego badania (monitorowania) zagrożeń, naruszeń i możliwości w zakresie ochrony dzieci w określonym kontekście humanitarnym. Celem jest uzyskanie dowodów, które mogą pomóc w dostosowaniu istniejących lub zidentyfikowaniu nowych interwencji.

FILAR 2: STANDARDY DOTYCZĄCE ZAGROŻEŃ DLA OCHRONY DZIECI

Filar ten obejmuje siedem głównych zagrożeń dla ochrony dzieci w środowiskach humanitarnych:

- Niebezpieczeństwa i obrażenia,
- znęcanie się fizyczne i emocjonalne,
- przemoc seksualna i przemoc ze względu na płeć,
- zdrowie psychiczne i zaburzenia psychospołeczne,
- dzieci związane z siłami lub grupami zbrojnymi,
- praca dzieci, i
- dzieci bez opieki i oddzielone od opiekunów.

Aby zrozumieć ryzyko grożące dziecku, musimy zrozumieć jego naturę i podatność dziecka na to ryzyko. Podatność dziecka może zmniejszyć jego rezyliencję i zdolność do przeciwstawienia się ryzyku. Zagrożenia mogą występować w rodzinie, społeczności i/lub społeczeństwie dziecka i mogą odnosić się do jego wiedzy, umiejętności oraz rozwoju fizycznego, społecznego i emocjonalnego.

Zagrożenia te nie mogą być rozpatrywane w oderwaniu od siebie, dlatego siedem standardów jest ze sobą powiązanych. Zawsze konieczne jest całościowe spojrzenie na sytuację dziecka, identyfikacja słabych i mocnych stron każdego dziecka i jego otoczenia.

Należy podjąć działania w celu zapobiegania i reagowania na każdy z obszarów ryzyka omówionych w tym filarze, stosownie do kontekstu.

STANDARD 7: NIEBEZPIECZEŃSTWA I OBRAŻENIA

Wszystkie dzieci i opiekunowie są świadomi zagrożeń i chronieni przed urazami, uszczerbkami na zdrowiu i śmiercią w wyniku zagrożeń fizycznych i środowiskowych, a dzieci z obrażeniami i/lub uszczerbkami na zdrowiu otrzymują wsparcie fizyczne i psychospołeczne w odpowiednim czasie.

Kryzysy humanitarne mogą zwiększać codzienne zagrożenia i ryzyko, a także tworzyć nowe, szczególnie dla dzieci, które zostały przesiedlone w nieznanym otoczeniu. Niniejszy standard dotyczy zapobiegania i reagowania na niezamierzone zagrożenia fizyczne i środowiskowe, które ranią, upośledzają i zabijają dzieci podczas kryzysów humanitarnych. Wzywa do wielosektorowego gromadzenia, analizy i programowania danych.

STANDARD 8: ZNĘCANIE SIĘ FIZYCZNE I EMOCJONALNE

Dzieci są chronione przed znęcaniem fizycznym i psychicznym oraz mają dostęp do pomocy adekwatnej do kontekstu, płci, wieku i niepełnosprawności.

Znęcanie się to każde działanie, w tym zaniechanie działania, które skutkuje krzywdą, potencjalną krzywdą lub zagrożeniem krzywdą dziecka. Standard ten dotyczy zarówno zapobiegania, jak i reagowania na fizyczne i emocjonalne znęcanie się i zaniedbywanie, które występują w różnych środowiskach, takich jak dom, szkoła i społeczność.

STANDARD 9: PRZEMOC SEKSUALNA I PRZEMOC ZE WZGLĘDU NA PŁEĆ

Wszystkie dzieci są informowane i chronione przed przemocą seksualną i przemocą ze względu na płeć oraz mają zapewniony dostęp do wsparcia ukierunkowanego na osoby pokrzywdzone, odpowiedniego do ich płci, wieku, niepełnosprawności, etapu rozwoju i kontekstu kulturowego/religijnego.

Przemoc seksualna i przemoc ze względu na płeć są powszechne, ale często ukryte i niedostatecznie zgłaszane. Wszystkie podmioty humanitarne powinny zakładać, że ma ona miejsce. Łagodzenie, zapobieganie i reagowanie na przemoc seksualną i przemoc ze względu na płeć wobec dzieci to interwencje ratujące życie, które wymagają dobrze skoordynowanej, wrażliwej i wielosektorowej reakcji.

STANDARD 10: ZDROWIE PSYCHICZNE I ZABURZENIA PSYCHOSPOŁECZNE

Dzieci i ich opiekunowie doświadczają poprawy zdrowia psychicznego i dobrostanu psychospołecznego.

Kryzysy humanitarne mogą powodować natychmiastowe i długotrwałe cierpienie psychiczne i społeczne dzieci i opiekunów. Podmioty humanitarne muszą priorytetowo traktować interwencje, które pomagają zmniejszyć cierpienie dzieci i opiekunów, promować ich odporność i w stosownych przypadkach łączyć dzieci ze specjalistycznym wsparciem. Standard wskazuje na znaczenie wsparcia na poziomie społeczności i programowania na różnych etapach rozwoju dziecka.

STANDARD 11: DZIECI ZWIĄZANE Z SIŁAMI LUB GRUPAMI ZBROJNYMI

Wszystkie dzieci chroni się przed rekrutacją i wykorzystaniem przez siły lub grupy zbrojne oraz uwalnia się je i skutecznie reintegruje po rekrutacji i wykorzystaniu we wszystkich kontekstach konfliktu zbrojnego.

Dzieci, w tym dziewczęta, które są wykorzystywane lub rekrutowane przez siły lub grupy zbrojne, są często zmuszane do bycia świadkami, doświadczania i popełniania nadużyć, wykorzystywania lub przemocy. Podmioty humanitarne muszą podejmować działania mające na celu zapobieganie werbowaniu i wykorzystywaniu dzieci oraz przeciwdziałanie natychmiastowym i długoterminowym negatywnym konsekwencjom dla dzieci, rodzin i społeczności poprzez wielosektorowe programy reintegracyjne oparte na społeczności, a także wspieranie uwolnienia wszystkich związanych z nimi dzieci.

STANDARD 12: PRACA DZIECI

Wszystkie dzieci chroni się przed pracą dzieci, zwłaszcza przed najgorszymi formami pracy dzieci, które mogą mieć związek z kryzysem humanitarnym lub w jego wyniku mogą ulec pogorszeniu.

Praca dzieci to każda praca, która pozbawia dzieci dzieciństwa, ich potencjału i godności. Negatywnie wpływa na edukację dzieci i/lub ich ogólny dobrostan. Podmioty humanitarne powinny połączyć siły, aby zapewnić ukierunkowane wsparcie prewencyjne dla zagrożonych dzieci, nadać priorytet pilnemu usuwaniu dzieci z najgorszych form pracy dzieci oraz zapewnić minimalne usługi w celu zaspokojenia pilnych potrzeb w zakresie ochrony dzieci pracujących.

STANDARD 13: DZIECI BEZ OPIEKI I ODDZIELONE OD OPIEKUNÓW

Zapobiega się rozdzielaniu rodzin, a dzieci bez opieki i oddzielone od opiekunów otrzymują opiekę i ochronę w sposób terminowy, bezpieczny, odpowiedni i dostępny, zgodnie z ich prawami i w ich najlepiej pojętym interesie.

Dzieci bez opieki i oddzielone od rodziny straciły ochronę na poziomie rodziny, kiedy najbardziej jej potrzebują. Oprócz powodowania stresu emocjonalnego, separacja może uniemożliwić im dostęp do pomocy humanitarnej i potęgować inne zagrożenia/obawy związane z ochroną. Reakcja humanitarna powinna działać na rzecz ograniczenia separacji, łączenia dzieci z członkami rodziny i zapewnienia wysokiej jakości tymczasowej opieki rodzinnej tam, gdzie jest to konieczne.

FILAR 3: STANDARDY OPRACOWYWANIA ODPOWIEDNICH STRATEGII

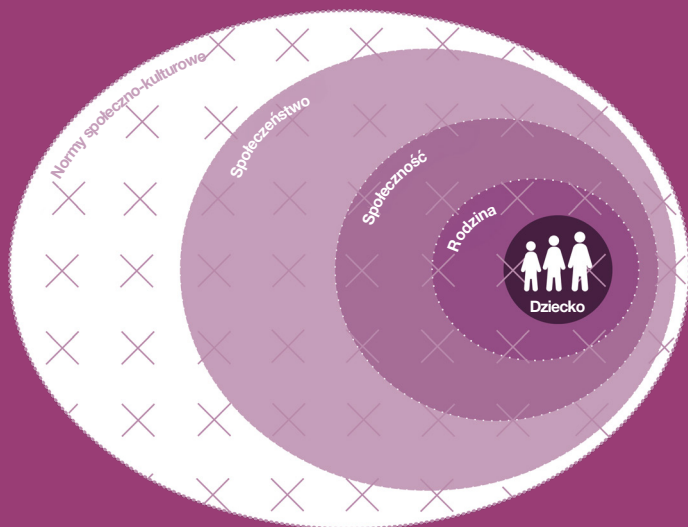
Filar ten określa kluczowe strategie zapobiegania i reagowania na zagrożenia dla ochrony dzieci opisane w Filarze 2:

- Stosowanie podejścia społeczno-ekologicznego w programowaniu ochrony dzieci
- Działania grupowe na rzecz dobrostanu dzieci
- Wzmocnienie środowisk rodzinnych i opiekuńczych
- Podejścia na poziomie społeczności
- Zarządzanie przypadkami
- Opieka alternatywna
- Sprawiedliwość dla dzieci

Filar 3 został opracowany w celu odzwierciedlenia modelu socjo-ekologicznego i myślenia o systemach ochrony dzieci (patrz Zasada 9), promując holistyczne i zintegrowane podejście do ochrony dzieci. W stosownych przypadkach standardy w Filarze 3 są również dostosowane do strategii INSPIRE.

Model społeczno-ekologiczny pomaga zidentyfikować sposoby, w jakie czynniki na wzajemnie powiązanych poziomach wpływają na rozwój i dobrostan dzieci:

- Dzieci aktywnie uczestniczą w ochronie i zapewnieniu dobrostanu sobie i swoim rówieśnikom.
- Dzieci wychowują się głównie w rodzinach, ale czasami ta warstwa obejmuje inne bliskie relacje.
- Rodziny są zagnieżdżone w społecznościach.
- Społeczności tworzą szersze społeczeństwa.

STANDARD 14: PODEJŚCIE SPOŁECZNO-EKOLOGICZNE DO PROGRAMÓW OCHRONY DZIECI

Dzieci, rodziny, społeczności i społeczeństwa są wspierane w zakresie ochrony dzieci i opieki nad nimi.

„Społeczno-ekologiczne” podejście do ochrony dzieci projektuje zintegrowane podejścia, które współpracują z dzieckiem, jego rodziną, społecznością i społeczeństwem, a także z normami społeczno-kulturowymi. Obejmuje to przepisy i politykę, odpowiednie finansowanie oraz usługi opieki społecznej i rejestracji urodzeń.

STANDARD 15: ZAJĘCIA GRUPOWE DLA DOBROSTANU DZIECKA

Dzieci są wspierane poprzez dostęp do grupowych, zaplanowanych działań, które (a) promują ochronę, dobrostan i uczenie się oraz (b) które są realizowane bezpiecznie, inkluzyjny i dostosowany do wieku i kontekstu sposób.

Regularne i konsekwentne zaangażowanie dzieci w wysokiej jakości zajęcia grupowe może pozytywnie wpłynąć na ich samopoczucie, zwiększyć ich odporność i zmniejszyć stres. Takie działania promują ochronę, zapewniając dzieciom bezpieczną przestrzeń do nauki i wyrażania siebie, identyfikując dzieci, które są podatne na zagrożenia lub doświadczają krzywdy związanej z ochroną dzieci, oraz wspierając odpowiednie skierowania.

STANDARD 16: WZMACNIANIE ŚRODOWISKA RODZINNEGO I OPIEKUŃCZEGO

Środowiska rodzinne i opiekuńcze są wzmocniane, aby promować zdrowy rozwój dzieci i chronić je przed znęcaniem i innymi negatywnymi skutkami przeciwności losu.

Opieka obejmuje zarówno formalne, prawne ustalenia, jak i nieformalne ustalenia, w których opiekun nie ponosi odpowiedzialności prawnej. Interwencje często koncentrują się na poprawie zdrowia psychicznego i dobrostanu psychospołecznego opiekunów oraz wzmocnieniu zachowań opiekuńczych i ochronnych wobec dzieci.

STANDARD 17: PODEJŚCIA NA POZIOMIE SPOŁECZNOŚCI

Dzieci żyją w społecznościach, które promują ich dobrostan i zapobiegają wykorzystywaniu, zaniedbaniu, wyzyskiwaniu i przemocy wobec dzieci przed, w trakcie i po kryzysach humanitarnych.

Podejścia na poziomie społeczności wspierają członków społeczności w ochronie dzieci i zapewnieniu im prawa do zdrowego rozwoju. Podmioty humanitarne powinny starać się zrozumieć istniejące możliwości społeczności, które promują prawa dzieci, ich bezpieczeństwo, rozwój, dobrostan i uczestnictwo.

STANDARD 18: ZARZĄDZANIE PRZYPADKAMI

Dzieci i rodziny, które są narażone na zagrożenia związane z ochroną dzieci w kryzysach humanitarnych, są identyfikowane, a ich potrzeby są zaspokajane poprzez zindywidualizowany proces zarządzania przypadkami, w tym bezpośrednie wsparcie indywidualne i połączenia z odpowiednimi dostawcami usług.

Zarządzanie przypadkami to podejście mające na celu zaspokojenie potrzeb konkretnego dziecka, które jest zagrożone krzywdą lub które zostało skrzywdzone. Dziecko, jego rodzina i społeczność są wspierane przez opiekuna w sposób systematyczny i terminowy poprzez bezpośrednie wsparcie i skierowania. Zapewnia zindywidualizowane, skoordynowane, holistyczne i wielosektorowe wsparcie w przypadku złożonych i często powiązanych ze sobą problemów związanych z ochroną dzieci.

STANDARD 19: OPIEKA ALTERNATYWNA

Wszystkie dzieci pozbawione odpowiedniej opieki i ochrony, otrzymują opiekę alternatywną zgodnie ze swoimi prawami, konkretnymi potrzebami, życzeniami i najlepiej pojętym interesem, traktując priorytetowo opiekę rodzinną i stabilne rozwiązania opiekuńcze.

„Opieka alternatywna” to opieka zapewniana dzieciom przez opiekunów, którzy nie są rodzicami biologicznymi lub zwykłymi głównymi opiekunami. W każdym kontekście istnieją różne formy opieki alternatywnej, które są zgodne z lokalnymi normami kulturowymi, praktykami, przepisami i polityką. Opcje opieki alternatywnej muszą być w jak największym stopniu oparte na rodzinie i monitorowane pod kątem jakości.

STANDARD 20: SPRAWIEDLIWOŚĆ DLA DZIECI

Wszystkie dzieci mające kontakt z formalnymi i nieformalnymi wymiarami sprawiedliwości podczas kryzysu humanitarnego traktuje się w sposób przyjazny dzieciom, niedyskryminujący, zgodnie z międzynarodowymi normami i standardami oraz otrzymują one usługi dostosowane do ich potrzeb i zgodnie z ich najlepiej pojętym interesem.

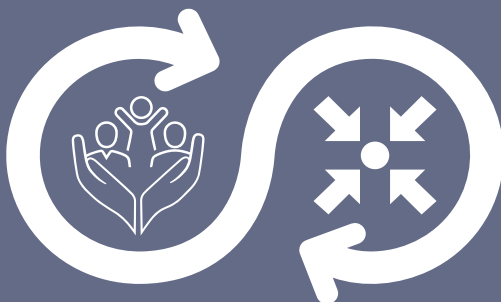
Kryzys może zwiększyć lub zmienić sposób, w jaki dzieci wchodzą w kontakt z systemami wymiaru sprawiedliwości i może stanowić wyjątkową okazję do wzmocnienia systemów, które w przeciwnym razie mogą opierać się zmianom. Niniejszy standard obejmuje działania mające na celu ochronę dzieci poprzez poprawę treści i stosowania formalnych i zwyczajowych przepisów prawa nawet w czasie kryzysu, a także interwencje mające na celu identyfikację i przewyżczenie zagrożeń, jakie mogą stanowić systemy wymiaru sprawiedliwości.

FILAR 4: STANDARDY PRACY W RÓŻNYCH SEKTORACH

Zagrożenia związane z ochroną dzieci są ściśle powiązane z pracą innych sektorów, ponieważ dzieci mają potrzeby i możliwości, które są istotne w całym zakresie działań humanitarnych. Nieuwzględnienie tych zagrożeń może prowadzić do nieefektywnego wykorzystania zasobów, dodatkowych szkód lub zwiększonego ryzyka oraz ograniczonych wyników dla dzieci. Filar czwarty umieszcza ochronę w centrum działań humanitarnych i zapewnia sektorowe wytyczne dotyczące zintegrowanego podejścia, wspólnego programowania i włączania ochrony dzieci do głównego nurtu działań, poprzez następujące standardy:

- Bezpieczeństwo żywnościowe i ochrona dzieci
- Środki do życia i ochrona dzieci
- Edukacja i ochrona dzieci
- Zdrowie i ochrona dzieci
- Żywnienie i ochrona dzieci
- Woda, warunki sanitarne i higiena (WASH) a ochrona dzieci
- Schronienie i osiedlenie się oraz ochrona dzieci
- Zarządzanie obozami i ochrona dzieci

Standardy te należy stosować w połączeniu ze standardami sektorowymi (tj. Sphere, INEE).

Wspólne i zintegrowane programowanie odbywa się w sposób ciągły. Odpowiednie podejście musi być określone przez organizacje i mechanizmy koordynacji między agencjami w każdym kontekście i musi uwzględniać:

- Fazę sytuacji kryzysowej (taką jak stabilność),
- dostępność,
- dostępne możliwości,
- istniejące systemy lokalne,
- mechanizmy finansowania, itp.

STANDARD 21: BEZPIECZEŃSTWO ŻYWNOŚCIOWE I OCHRONA DZIECI

Wszystkie dzieci dotknięte kryzysami humanitarnymi mają zapewniony dostęp do żywności, co łagodzi i odpowiada na ryzyko związane z ich ochroną.

Brak bezpieczeństwa żywnościowego zwiększa ryzyko związane z ochroną dzieci, w tym negatywne strategie radzenia sobie, takie jak zaniedbanie, małżeństwa dzieci i praca dzieci. Ochrona dzieci może być zintegrowana z każdym z czterech filarów bezpieczeństwa żywnościowego – dostępnością, stabilnością i wykorzystaniem – w celu wspierania dobrostanu i ochrony dzieci.

STANDARD 22: ŚRODKI DO ŻYCIA I OCHRONA DZIECI

Opiekunowie i dzieci w wieku produkcyjnym mają dostęp do odpowiedniego wsparcia, aby wzmocnić swoje źródła utrzymania.

Gdy zdolność rodziny do zapewnienia podstawowych potrzeb jest ograniczona, dzieci mogą być narażone na wszelkie formy nadużyć, zaniedbań, wykorzystywania i przemocy. Wzmocnienie pozycji ekonomicznej i programowanie źródeł utrzymania musi obejmować ochronę dzieci, aby zapewnić, że interwencje mają wpływ ochronny i nie zwiększają ryzyka krzywdzenia dzieci.

STANDARD 23: EDUKACJA I OCHRONA DZIECI

Wszystkie dzieci mają dostęp do wysokiej jakości edukacji, która zapewnia ochronę i inkluzję oraz promuje godność i uczestnictwo we wszystkich podstawowych działaniach.

Ochrona dzieci i edukacja są ze sobą ściśle powiązane. Brak dostępu do edukacji negatywnie wpływa na dobrostan i rozwój dzieci. Zagrożenia związane z ochroną dzieci mogą uniemożliwić im dostęp do edukacji lub obniżyć jej wyniki. Niniejszy standard zawiera wytyczne, które pomogą podmiotom działającym na rzecz edukacji i ochrony dzieci współpracować w celu wspierania dobrostanu i edukacji dzieci.

STANDARD 24: ZDROWIE I OCHRONA DZIECI

Wszystkie dzieci mają dostęp do wysokiej jakości usług ochrony zdrowia, które odzwierciedlają ich poglądy, wiek i potrzeby rozwojowe.

Programowanie w zakresie zdrowia i ochrony dzieci odgrywa kluczową i powiązaną rolę w zapewnianiu bezpieczeństwa i dobrostanu dzieci podczas akcji humanitarnych. Wspieranie zdrowia dzieci zwiększa ich czynniki ochronne, podczas gdy wspieranie ochrony dzieci poprawia ich zdrowie fizyczne i ogólny dobrostan.

STANDARD 25: ŻYWIENIE I OCHRONA DZIECI

Dzieci i ich opiekunowie, zwłaszcza kobiety i dziewczęta w ciąży i karmiące piersią, mają dostęp do bezpiecznych, wystarczających i odpowiednich usług żywieniowych.

Brak równowagi żywieniowej i naruszenia praw często pogarszają się w czasach kryzysu, gdy opiekunowie mają trudności z zapewnieniem żywności, dochodów i opieki zdrowotnej dla swoich rodzin. Podmioty zajmujące się żywnością i ochroną dzieci mogą współpracować w celu poprawy ogólnych wyników dla dzieci, szczególnie w okresie wczesnego dzieciństwa i dorastania.

STANDARD 26: WODA, WARUNKI SANITARNE I HIGIENA (WASH) A OCHRONA DZIECI

Wszystkie dzieci mają dostęp do odpowiednich usług wodnych, sanitarnych i higienicznych, które wspierają ich godność i minimalizują ryzyko przemocy fizycznej i seksualnej oraz wyzyskiwania.

Personel zajmujący się ochroną dzieci oraz wodą, warunkami sanitarnymi i higienicznymi powinien współpracować w celu zapewnienia bezpiecznych i odpowiednich interwencji, które są dostosowane do potrzeb dzieci i które chronią dzieci i ich opiekunów. Współpraca może obejmować świadczenie usług WASH w interwencjach CP, wspólne podnoszenie świadomości i zmianę zachowań, wzmacnianie dostępnych, przyjaznych dzieciom obiektów WASH, interwencje w zakresie zarządzania higieną menstruacyjną dla dziewcząt itp.

STANDARD 27: SCHRONIENIE I OSIEDLENIE SIĘ ORAZ OCHRONA DZIECI

Wszystkie dzieci i ich opiekunowie mają odpowiednie schronienie, które spełnia ich podstawowe potrzeby, w tym potrzeby bezpieczeństwa, ochrony i dostępności.

Odpowiednie schronienie i osiedla są niezbędne dla zdrowych i bezpiecznych rodzin i społeczności. Interwencje w zakresie schronienia i osiedlania się muszą uwzględniać ochronę dzieci, aby chronić rodziny przed krzywdzeniem i przymusową eksmisją

STANDARD 28: ZARZĄDZANIE OBOZAMI I OCHRONA DZIECI

Działania związane z zarządzaniem obozami uwzględniają potrzeby i kwestie ochrony dzieci dotkniętych przymusowym wysiedleniem.

Koordinacja i zarządzanie obozami ma na celu wspieranie sprawiedliwych i godnych warunków życia oraz dostępu do pomocy i usług ochronnych dla uchodźców, przesiedleńców wewnętrznych i migrantów. Zintegrowane podejście oznacza, że kierownictwo obozu i osoby zajmujące się ochroną dzieci współpracują ze sobą, aby zapewnić, że warunki panujące w obozie zmniejszają ryzyko związane z ochroną dzieci, zapewniają możliwości znaczącego uczestnictwa dzieci i mają funkcjonujące ścieżki referencyjne dla dzieci i innych osób w celu zgłaszania istotnych obaw.

MINIMALNE STANDARDY OCHRONY DZIECI W DZIAŁANIACH HUMANITARNYCH

Bezpieczeństwo,
godność i prawa

Dostęp do bezstronnej
pomocy

Pomoc
w odbudowie

Udział dzieci

Niedyskryminacja

Przetrawianie
i rozwój

Najlepiej pojęty
interes dziecka

STANDARDY ZAPEWNIAJĄCE WYSOKIEJ JAKOŚCI REAKCJE
1.
Koordynacja
2.
Zasoby ludzkie
3.
Komunikacja i zrecznictwo
4.
Zarządzanie cyklem programowym
5.
Zarządzanie informacjami
6.
Monitorowanie ochrony dzieci

STANDARDY DOTYCZĄCE ZAGROZEŃ DLA OCHRONY DZIECI
7.
Niebezpieczeństwa i obrażenia
8.
Znęcanie się fizyczne i emocjonalne
9.
Przemoc seksualna i przemoc ze względu na płeć
10.
Zdrowie psychiczne i zaburzenia psychospołeczne
11.
Dzieci związane z siłami lub grupami zbrojnymi
12.
Praca dzieci
13.
Dzieci bez opieki i oddzielone bez rodziców

STANDARDY OPRACOWYWANIA ODPOWIEDNICH STRATEGII
14.
Podjęcie społeczno- ekologiczne do programów ochrony dzieci
15.
Zgjęcia grupowe dla dobrostanu dzieci
16.
Wzmocnienie środowisk rodziny i opiekuńczych
17.
Podjęcia na poziomie społeczności
18.
Zarządzanie przypadkami
19.
Opieka alternatywna
20.
Sprawiedliwość dla dzieci

STANDARDY PRACY WROZNYCH SEKTORACH
21.
Bezpieczeństwo żwnościowej i ochrona dzieci
22.
Środki do życia i ochrona dzieci
23.
Edukacja i ochrona dzieci
24.
Zdrowie i ochrona dzieci
25.
Żywność i ochrona dzieci
26.
Woda, warunki sanitarne i higieniczne i ochrona dzieci
27.
Schronienie i osiedlenie się oraz ochrona dzieci
28.
Zarządzanie obywateli i ochrona dzieci

Wzmocnianie
rezylencji dzieci

Wzmocnianie systemów
ochrony dzieci

Wsparcie ludzi
w egzekwowaniu ich praw